

In memoriam

PROF. DR. SC. ĐURO SULIMANOVIĆ
(1943.–2005.)

S nevjericom u mislima i tugom u srcu, vrlo brzo proširila se je među kolegama i prijateljima vijest da nas je nakon dugogodišnjih zdravstvenih problema napustio naš Đuro. Još prije samo dvadesetak dana dogovarali smo se kako ćemo dostojno obilježiti 100 godina rođenja akademika Tomašeca, začetnika Zavoda za biologiju i patologiju riba i pčela i jednog od zaslužnih dugogodišnjih članova Redakcijskog odbora časopisa *Ribarstvo*. Đuro je pripremio i predao mi materijal za profesora Tomašeca, i ne sluteći da će on biti sljedeći i da će baš u istom broju biti u istoj rubrici uz njemu, dragog profesora, kojega je toliko volio i cijenio.

Na posljednjem ispraćaju na Krematoriju, među ostalim kolegama i prijateljima koji su se oprostili od našeg Đure, u ime Zavoda za biologiju i patologiju riba i pčela, čiji je bio predstojnik, dirljivim riječima oprostila se je njegova dugogodišnja suradnica doc. dr. sc. Željka Matašin, pa taj govor donosimo u cijelosti (nap. urednice časopisa Zlatice Teskeredžić).

Oproštaj od prof. Sulimanovića na Krematoriju

Ožalošćenih srca sada i ovdje opraštamo se od kolege, prijatelja, znanstvenika i dugogodišnjega profesora Veterinarskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Đuro Sulimanović rođen je u brojnoj obitelji kao najmlađe dijete 8. siječnja 1943. u Bjelovaru. Gimnaziju je završio u Zagrebu, na Veterinarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je godine 1969., magistrirao je 1973., a doktorirao 1985. Već kao student počeo je raditi u Zavodu za biologiju i patologiju riba i pčela Veterinarskog fakulteta, a nakon diplomiranja nastavio je kao asistent, docent, izvanredni i redovni profesor.

U više mandata bio je predstojnik Zavoda, te član mnogih povjerenstava i upravnih tijela Veterinarskog fakulteta. Na znanstveno–stručnom uavršavanju i studijskim boravcima, poglavito iz biologije i patologije pčela, više puta

boravio je na mnogim sveučilištima, institutima i laboratorijima širom svijeta. Objavio je više od 350 znanstvenih i stručnih radova, autor je ili koautor više knjiga i poglavlja u knjigama, te voditelj brojnih diplomskih, magistarskih i doktorskih radova. Bio je aktivni sudionik i organizator brojnih međunarodnih i domaćih simpozija i kongresa te nositelj ili jedan od istraživača brojnih znanstvenih projekata.

Rad prof. dr. Đure Sulimanovića prepoznat je u domovini i u svijetu, što dokazuje da je u svjetskoj pčelarskoj organizaciji APIMONDIA izabran za člana Izvršnog odbora, eksperta za varoovu pri stalnoj komisiji za pčelinje bolesti, te njezina počasnoga člana. Bio je na gotovo svim funkcijama u Hrvatskome pčelarskom savezu, kao i urednik časopisa *Hrvatska pčela* i *Veterinarski arhiv*. Bio je član mnogih državnih i međunarodnih povjerenstava.

Prof. dr. Đuro Sulimanović živio je i radio za pčele i pčelarstvo. Zato je organizirao i održao nebrojeno mnogo tečajeva, seminara i predavanja o suzbijanju pčelinjih bolesti za veterinare, pčelare, ali i popularna predavanja za sve populacije ljudi diljem cijele Hrvatske. Tijekom prvih radnih godina poglavito je surađivao s ribarskim gospodarstvom, te svojim istraživanjima znatno pridonosio ugledu Zavoda u zemlji i svijetu. Etologija i očuvanje okoliša po naravi stvari također su njegovo usko područje zanimanja.

Za znanstveni i stručni rad prof. dr. Đuro Sulimanović nagrađen je brojnim priznanjima u zemlji i u svijetu, među kojima posebno ističemo Orden rada sa srebrnim vijencem, Red Danice Hrvatske s likom Rudera Boškovića za posebne zasluge u znanosti i Nagradu za životno djelo u prigodi 50. obljetnice Hrvatskoga pčelarskog saveza.

Dragi Đuro! Tužan je danas tvoj Zavod, tužna je tvoja Pušća koju si toliko volio i gdje si želio provesti ostatak života zajedno sa svojim pčelicama. Radio si s pčelama i ribama baš onako kako kaže poslovice: »marljiv kao pčela, šuti kao riba«. Cijeloga svojeg radnog vijeka, i zdrav i bolestan, radio si onako marljivo kako to rade pčele radilice. Uvijek si imao vremena za sve oko sebe, ali nikada za sebe. Nama, tvojim najbližim suradnicima na Zavodu s kojima si proveo više od 35 godina života i koji znamo s kolikom si ljubavlju i radno i slobodno vrijeme provodio u Zavodu, radeći sa studentima, ne preostaje drugo nego svima onima koji su te poznavali reći: imajte vremena jedni za druge, volite jedni druge, surađujte međusobno, pomažite jedni drugima, ne gledajte crno jer ništa nije toliko crno i loše kao što mislite. Nemojte zaboraviti ni njega, ni njegovu ljubav, dobrotu i blagost, koje je on imao za svoje najbliže. Poželite da i za vas netko kaže: »dobar je, kao što je bio prof. Sulimanović«. Nadamo se da će tvoji sinovi koje si toliko volio i bio ponosan na njih nastaviti tvojim putem. Uime svih nas u Zavodu na kojemu si radio, uime studenata kojima si bio mentor, koji su pod tvojim vodstvom diplomirali, magistrirali i doktorirali, uime svih suradnika s kojima je Zavod po tebi surađivao, uime prijatelja, znanaca i svih ovdje nazočnih koji ti to ne mogu naglas izreći, hvala za sve predivne trenutke koje si proveo s nama. Nikada te ne ćemo zaboraviti. Tvoji sa Zavoda.

Doc. dr. sc. Željka Matašićin